

mente. Regjeringen understøtter Inddæmningsforetagender, som hidtil ikke have viist deres Virkninger, men det har den Inddæmning, som jeg fører Ordet for; da Stormfloden kom, gif der 10 Eiendomme indenfor Diget tilgrunde, som slet ikke kom dette Inddæmningsforetagende ved. De havde altsaa ligget beskyttede, indtil hin verdenshistoriske Begivenhed indtraf, og Inddæmningen havde altsaa staaet sin Prøve, det have de andre Inddæmninger ikke.

Lh. Nielsen: Jeg opfattede den ærede Minister saaledes, at han vel troede, at jeg gif noget for vidt i mine Klager over Postvæsenet, og han tilspjode, at jeg var noget vanskelig at tilfredsstille, men at han forøvrigt indrømmede, at Klagerne fra den Egn, hvor jeg var nærmest kjendt, og hvorfra mine Klager vare hentede, havde en Begrundelse; de vare ikke urigtige. Han lagde imidlertid til, at man ikke kunde tilfredsstille disse Fordringer nu, fordi man savnede Penge; men det maa jeg tilstaa, at jeg ikke ganske kan forstaa, thi naar jeg gjenmælser, hvad der i Anmærkningerne til Finantsloven for iaar Sp. 283—84 er fremsat angaaende denne Sag, vil man finde en Rebegjærelse for, at der i Alt er bevilget 271,000 Kr. for det indeværende Aar. Der oplyses, at der ifølge bestaaende Kontrakter skal bruges 229,000 Kr., men at man forventer endnu fremdeles i indeværende Aar at kunne bruge 22,000 Kr. Det er altsaa tilsammen 251,000 Kr., og der er endda 20,000 Kr. til Rest, hvilket Beløb man ønsker at beholde ogsaa for det kommende Aar til Benyttelse i lignende Viemed, fordi der kan være yderligere Udgifter i vente. Der ser det altsaa ud, som om man end ikke kunde bruge dette Beløb paa 20,000 Kr., man havde i det Spjeste Brug for de 22,000 Kr., da Anmærkningerne bleve frevne. Dette forstaaer jeg ikke rigtig, og i det Hele tror jeg nok at kunne fastholde og gjentage, at Pengene til Landpostbudevæsenet ere tilstede, naanlig til det mindste Maal, som stadig har været fordret herfra og indrømmet af Ministrene, nemlig tre Gange Landpost til ethvert Sted af postalt Betydning; lad mig rette Udtrykket dertil. Det er den Fordring, vi stadig have sat som Nr. 1, haade Finantsudvalget og dette Thing have tilkjendegivet det ved deres Afstemninger, og Ministrene have tiltraadt den. Jeg vil altsaa haabe, at Sagen maa blive udført i denne Udstrækning; jeg tror ikke, Ministeren kan klage over, at Pengene dertil ville savnes.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bouloffte: Jeg skal ikke, da Tiden er saa langt fremrykket, komme tilbage til Ændringsfor-

slaget under Nr. 16, saameget mere som hele Udvalget er enigt derom, og jeg ventter, at Thinget vil følge det; men førend jeg tager mit Ændringsforslag tilbage, vil jeg gjerne tillade mig at sige Par Ord. Den ærede Minister udalte sig ikke meget om dette Forslag; han sagde, jeg kan ikke gaa ind paa det, det er vel sagt, at der af og til strander et Skib derovre, og at enkelte Mennekeliv gaa tabt, men det koster formeget. Det forekommer mig virkelig, at denne Udtalelse er vel lempelig, jeg havde nær sagt, vel lei, men det vil jeg ikke sige, men det er noget let at slippe fra det; thi dersom man indser, at Sagen har stor Vigtighed, bør Forslaget følges, selv om det er noget kostbart, og viist er det, at det er ikke saa sjældent, at der gaar Mennekeliv tabt. Jeg har allerede oplyst, at der ifjor er strandet 14 Skibe, nogle af dem med kostbar Ladning, og i den sidste Storm en 2—3 Stykker, og der gaar aarlig flere Mennekeliv og kostbare Ladninger tabt. Jeg indrømmer, at Dyprettelsen af en Telegraf vil blive et Tab for Statskassen; men jeg kan dog ikke Andet end mene, at, hvis der derved kan reddes Mennekter og kostbare Ladninger, vil det blive en Slags national Fordel. Man kan mene, at det vil komme til at falde paa enkelte Hønder, Dampskibsfelskabet og Dykkerfelskabet, men det er dog alligevel en Fordel, der kommer ind. Imidlertid har den ærede Ordfører ikke, hvad jeg eiheller havde ventet, i dette Dieblit villet støtte Sagen, skjøndt han siger, at den Tanke ikke er ny, og at den ikke mangler Deltagelse; jeg vil derfor tage mit Forslag tilbage, idet jeg tilspjier, at, naar Sagen for Tiden ikke er tilstrækkelig oplyst, saa vil jeg haabe, at den til næste Aar maa findes tilstrækkelig oplyst, saa at den kan optages paany; jeg haaber, at, hvis den til den Tid værende Regjering ikke tager Sagen i sin Haand, vil det da kommende Finantsudvalg gjøre det. I modsat Fald vil jeg, hvis jeg har Plads her i Thinget, ikke forlomme at gjøre det. Med disse Bemærkninger skal jeg tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden (Krabbe): Forslaget Nr. 185 er saaledes taget tilbage, maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Clausen: Naar jeg har begjært Ordet, for paa Medforslagsstillers og egne Vegne at tage det af os stillede Ændringsforslag tilbage, maa jeg, før jeg gjør dette, fremkomme med et Par forte Bemærkninger, dels fordi dette Spørgsmaal under Diskussionen er sammenlignet med dette lollandfalske Digeforhold, og dels om Sagen i Almindelighed. — Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Lh. Nielsen) bemærkede, at det kunde se ud, som om det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de